

MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

Advies nr. 43 van 14 december 2001 met betrekking tot de veiligheid en de gezondheid bij uitzendarbeid.

I. VOORSTEL EN MOTIVERING

Bij brieven van 27 juni 2000 en 2 oktober 2000 heeft Mevrouw de minister aan de Voorzitter van de Hoge Raad een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 19 februari 1997 tot vaststelling van maatregelen betreffende de veiligheid en de gezondheid op het werk van uitzendkrachten overgemaakt met het verzoek het advies van de Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk over dat ontwerpbesluit in te winnen.

Het ontwerpbesluit werd op 14 september 2000 aan het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad voorgelegd (doc. PBW-D39-BE158).

Het koninklijk besluit van 19 februari 1997 tot vaststelling van maatregelen betreffende de veiligheid en de gezondheid op het werk van uitzendkrachten (Belgisch Staatsblad van 18 december 1997) werd genomen na het advies van de Hoge Raad hierover te hebben ingewonnen.¹

In het ontwerpbesluit wordt artikel 11.3° van het hogervermeld koninklijk besluit van 19 februari 1997 vervangen.

Het wordt verboden uitzendkrachten tewerk te stellen voor het verrichten van werkzaamheden waarbij zij ten gevolge van het werk worden of kunnen worden blootgesteld aan kankerverwekkende agentia, voor zover de tewerkstelling van de uitzendkracht bij de gebruiker een einde neemt voordat zes maanden verstreken zijn.

Het dossier werd voorgelegd aan de Hoge Raad op 25 oktober 2000. (PBW-D39-83)

De Hoge Raad besliste om het advies terzake in te winnen van deskundigen en om vervolgens een werkgroep bijeen te roepen.

De werkgroep heeft zijn werkzaamheden aangevat op 16 januari 2001.

Hij heeft vervolgens nog vergaderd op 5 en 15 maart 2001, 17 april 2001, 3 september 2001 en 9 oktober 2001.

Het Uitvoerend Bureau besliste op 14 september 2001 om het punt onder voorbehoud op de agenda te plaatsen van de vergadering van de Hoge Raad van 12 oktober 2001. (PBW-D39-117)

---

¹ Zie advies nr. 443 van 5 maart 1993 van de Hoge Raad met betrekking tot een ontwerp van koninklijk besluit tot invoeging van een hoofdstuk V in titel I van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming (bijzondere bepalingen betreffende de uitzendkrachten) (SHE-P455-1725)

De sociale partners hebben een ontwerptekst voorbereid.

Het Uitvoerend Bureau besliste op 9 november 2001 om het dossier voor advies voor te leggen aan de Hoge Raad op de vergadering van 14 december 2001.

II. ADVIES UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD OP DE VERGADERING VAN 14 DECEMBER 2001

Inleiding

De Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk is door Mevrouw de Minister op 2 oktober 2001 om advies gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 19 februari 1997 tot vaststelling van maatregelen betreffende de veiligheid en de gezondheid op het werk van uitzendkrachten.

Het ontwerp voegt werkzaamheden waarbij werknemers blootgesteld kunnen worden aan carcinogene agentia toe aan het lijstje van verboden werkzaamheden voor uitzendkrachten.

De Hoge Raad heeft geoordeeld dat de verhoging van het welzijn van de interimwerknemers niet blijvend gerealiseerd wordt door een benadering waarbij slechts één deelfacet van de problematiek aan bod komt.

De Hoge Raad is daarom van oordeel dat prioriteit moet gegeven worden aan het optimaliseren van de bestaande algemene regelingen met betrekking tot de veiligheid van uitzendkrachten vanuit de vaststelling dat de toepassing van de huidige wetgeving heel wat problemen stelt en dat de doelstelling onvoldoende bereikt wordt.

De Hoge Raad stelt daarom voor om de basisfilosofie van de huidige wetgeving te nuanceren en de besluiten aan te passen zodat een meer efficiënte uitvoering in de praktijk mogelijk wordt.

Een en ander is verder uitgewerkt in het hiernavolgende advies.

Algemeen

- De evenwaardige behandeling van de uitzendkrachten met de andere werknemers is noodzakelijk, in het bijzonder in verband met opleiding, instructies, medisch toezicht en bescherming tegen de risico's op de werkplaats.
De verhoogde risico's van uitzendkrachten zoals die onder meer blijken uit gegevens over zware arbeidsongevallen vergen bijzondere inspanningen voor deze doelgroep.
De sociale partners nemen zich daarom voor om het geheel van de hier voorgestelde maatregelen na afloop van twee jaar grondig te evalueren.
Indien geen duidelijk meetbare verbeteringen worden bereikt rond de welzijnsrisico's van uitzendkrachten zal het systeem grondig worden bijgestuurd.
- De centrale preventiedienst van de uitzendsector moet specifieke inspanningen doen om de veiligheid en de gezondheid van de uitzendkrachten te bevorderen door zeer praktische acties en hulpmiddelen te ontwikkelen (opleiding verbindingspersonen, gebruik werkpostfiches, ongevalanalyse, kennis van risico's, opstellen van opleidingsmodules, ...).

Hulpmiddelen die de praktische uitvoering van de wetgeving beter mogelijk maken.
Ook acties in samenwerking met de vakbonden kunnen gevoerd worden om de uitzendkrachten te informeren over hun rechten en plichten.
De centrale preventiedienst dient zijn inspanningen op te voeren om ook een aantal andere opdrachten, voorzien in artikel 13 van het koninklijk besluit van 4 december 1997 tot oprichting van de preventiedienst aan te pakken: objectief wetenschappelijk onderzoek naar de gevaren en gebreken in de preventiemaatregelen voor arbeidsongevallen; studies op basis van kwalitatieve en kwantitatieve gegevens, ...

Werkpostfiche

- Vorming van de verbindingspersonen en de betrokken uitzendconsulenten zodat zij in staat zijn werkpostfiches te beoordelen.
- De interne en externe dienst van de inlener systematisch betrekken bij het opstellen van de werkpostfiche.
Bijzonder in KMO's dient de inbreng van de externe dienst versterkt en gewaarborgd (cfr. advies Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk over minimumprestaties en tarifiering van externe diensten).
- Aanpassen op basis van een paritair akkoord in de schoot van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk van de werkpostfiche op enkele punten met het doel er een beknopt, praktisch en nuttig gebruiksinstrument van te maken voor de informatieuitwisseling en de garantie in te bouwen dat de deskundige preventiediensten en het comité voor preventie en bescherming op het werk of syndicale afvaardiging van de gebruiker daadwerkelijk betrokken zijn bij de opstelling ervan.
- Het voorzien in passende maatregelen zodat uitzendkrachten de nodige informatie krijgen over de inhoud van de werkpostfiche door hun uitzendconsulent.

Medisch onderzoek

- De medische dienst van de inlener is het best aangewezen om de gezondheidsrisico's te beoordelen en is verplicht betrokken bij het opstellen van de werkpostfiche.
- De uitzendondernemingen zijn verantwoordelijk voor de medische onderzoeken van de uitzendkracht conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 19 februari 1997.
Zij krijgen de mogelijkheid om beroep te doen op de interne medische dienst van de inlener, de externe dienst van en bij de inlener, of op erkende externe diensten die voldoen aan criteria aangepast aan de sector.
- Er wordt een (financiële) stimulans voorzien zodat de uitzendonderneming er voordeel bij heeft beroep te doen op de interne medische dienst van de inlener of op de vaste medische preventieadviseur van de externe dienst van en bij de inlener.

Financiering van het medisch onderzoek²

---

² Onder voorbehoud van een akkoord in het Sociaal Fonds.

- De kosten van de medische onderzoeken mogen geen onderling concurrentieel nadeel vormen voor de uitzendkantoren.
- De kosten voor het aanwervingsonderzoek zijn ten laste van de uitzendsector.
  - Elke uitzendonderneming is de forfaitaire bijdrage zoals voorzien in de basiswetgeving (artikel 9 van het koninklijk besluit van 19 februari 1997) verschuldigd aan het Sociaal Fonds.
  - De uitzendonderneming betaalt voor de effectief uitgevoerde onderzoeken aan de medische dienst via een forfaitaire regeling.
Deze regeling is van aard dat het inschakelen van de bedrijfsgeneeskundige dienst van de gebruiker of van de vaste medische preventieadviseur van de externe dienst van en bij de gebruiker wordt aangemoedigd.
  - Elke uitzendonderneming heeft een trekkingsrecht per uitgevoerd en geregistreerd onderzoek bij het Sociaal Fonds.
  - De uitzendsector zal in het paritair comité de modaliteiten bepalen opdat de vergoeding aan de uitzendkrachten in overeenstemming zou zijn met het bepaalde in artikel 123 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming.

Centraal dossier

- Het huidige centraal medisch dossier wordt herzien.
Er zal worden nagegaan hoe kan worden voorzien in een centraal administratief dossier met de gegevens die nodig zijn om te verifiëren of een uitzendkracht een onderzoek heeft ondergaan voor een bepaalde functie of risico's.
Daarbij zal de verenigbaarheid met de wetgeving in verband met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer worden onderzocht.
Tevens zal worden onderzocht hoe en wanneer de hernieuwde creatie van een minimaal medisch dossier mogelijk kan worden gemaakt.
- Registratie van de resultaten in dat centraal dossier als voorwaarde tot trekkingsrecht bij het Sociaal Fonds.
- Uitzendconsulenten hebben toegang tot de administratieve gegevens om na te gaan of een uitzendkracht geschikt is voor een bepaalde functie (arbeidsgeneesheer, geldigheidsduur van de medische kaart, vaccinaties).

Opleiding, onthaal en verboden werkzaamheden

- De bestaande algemene verplichtingen zijn van toepassing.
- Aanpassing van de verplichtingen van de gebruiker (artikel 5 van het koninklijk besluit van 19 februari 1997 verwijst nog naar het inmiddels afgeschafte artikel 28ter van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming) in overeenstemming met artikel 8 van de wet op het welzijn en artikel 21 van het koninklijk besluit intern beleid.

- Het resultaat van het opleidingssysteem voorzien voor de bouw-uitzendarbeid zal worden afgewacht en geëvalueerd alvorens een voorstel te formuleren met betrekking tot verplichte vooropleiding of verbodsbepalingen inzake andere gevaarlijke werkzaamheden dan wat momenteel voorzien is in artikel 11 van het koninklijk besluit van 19 februari 1997.

Co-responsabilisering

- De sociale partners engageren zich om op korte termijn de mogelijkheden van een co-responsabilisering voor de arbeidsongevallen (onder andere verzekering, ...) tussen uitzendonderneming en inlener ernstig te onderzoeken.

Jobstudenten

- Te behandelen in de regeling betreffende jongeren: vervanging van het medisch onderzoek door informatie op maat en opleiding "on the job" voor de jongeren, die niet op een risicopost tewerkgesteld worden en/of enkel contact met voedingswaren hebben.

III. BESLISSING

Het advies van de Hoge Raad met het dossier aan Mevrouw de Minister toesturen.